

дѣлната тамо българска земя (*), и пѣлни съ плѣнъ връщатъ са въ Азія. Кантакузенъ отъ своя стърна си поотдѣхна, и хвана да са погодява съ Сюлейманъ за повръщаннето на отнетото градище Цимпа, и най-послѣ сполучи въ туй като са задлъжи да даде 10 тысячи жълтици. Вече се бѣхъ непратили, Кантакузенъ парытѣ, а Сюлейманъ комицята, която да прѣдаде градището; но земетресеніето което са случи въ това време промѣни положеніето на работите. Всичкытѣ прибрѣжни градове тракийски са съзыпахъ. Нее е само че кѫщият са срутихъ върху жителитѣ и ги затиснахъ, но и твърдинитѣ градски са разрушихъ, а бранителитѣ имъ побѣгнахъ отъ тѣхъ прѣзъ портытѣ или проголомытѣ на стѣнитѣ, отворени отъ земетресеніето. Въ тъзи и страшна ноќь жителитѣ съ женитѣ и дѣцата си излѣзвахъ отъ градоветѣ съ надежда да намѣрятъ прибѣжище въъ други градове, които не е постигнала тазъ злочестина, и на които укрѣпеніята можаха да са опрѣтъ още на Турци. Страшни наводненія отъ дѣждове, а подиръ това голѣмыйтѣ сиѣгъ и лютата студъ изморихъ жеенитѣ и дѣцата на горкытѣ бѣжанци, а тѣзи които са избавихъ отъ яростта на стихіитѣ, падахъ въ рѣцѣтѣ на нана плѣнителитѣ Османци, за които този трусь и хала са бѣхъ появili като нѣкоя съюзна сила, да имъ помагатъ въ плачалаповетъ имъ за плѣненіе и покоряванье.

Въ 1357 год. Турци са нахълтахъ въ всичкытѣ поради дади труса испразнени градове, и тѣй пади въ тѣхни рѣцѣ и самия ключ на Дарданель — Калиполъ, стоварището на венецианската и гръцка търговия по Бѣло и Черно Море. Хаджии Бегъ и Гази-Фазилъ, които Сюлейманъ бѣше оставилъ да обсаджатъ този градъ, влѣзохъ въ него и го освоихъ.

Додѣто Сюлейманъ са намѣрваше въ Караса, главныя градъ на своето намѣстничество, въ Бига, у Азія, Хаджии

(*) Тука турския историкъ свидѣтелствува докѣ сѫ са простирадли азрали границитѣ на българскытѣ владѣнія по това време.